

er kommet, er muligt at nå sammen om et fælles indgreb.

Derfor vil jeg invitere partierne til en opfølgende drøftelse i morgen i Finansministeriet hos finansministeren og økonomiministeren. Jeg føler, at vi nu kender hinanden så godt omkring den her sag, at vi har brug for en hurtig afklaring, og jeg håber, at det kan ske allerede i morgen.

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Jeg må sige til statsministeren, at jeg er temmelig overrasket over det forløb, vi har været igennem her. Ikke voldsomt, ikke dramatisk, en anelse – det var udtryk, statsministeren brugte – og så har vi oplevet et drama her.

Vi har forsøgt at være imødekommende. Jeg må rent ud sige, at statsministerens referat af, hvad vi har siddet og drøftet ved en fortrolig drøftelse, finder jeg ikke på nogen måde er fair.

Statsministeren har lagt et tilbud frem, javel. Vi har sagt: Det tilbud er vi rede til at drøfte i en sammenhæng. Og statsministeren ved, som jeg har gjort opmærksom på, at dette at gå ind i en tvangsopsparing efter vores opfattelse ikke er noget, der kan stå alene, ikke noget, der er rimeligt. Vi er meget tilfredse med, at regeringen vil forlade tanken om noget, der jo reelt var en ekstra skat, men jeg synes, statsministeren skylder at beskrive den sammenhæng, vi har ønsket at præsentere det i.

Jeg finder det højst besynderligt, at vi skal høre et ensidigt referat af, hvad der er foregået i en fortrolig drøftelse, et ubalanceret referat, og så en invitation til nye diskussioner. Det virker, undskyld statsminister, ikke særlig seriøst. Det virker ikke, som om regeringen har noget som helst ønske om at nå til enighed om de her ting.

Regeringen kender vores indstilling: vi kommer naturligvis, når vi bliver inviteret til drøftelser. Vi finder fortsat, at hvis regeringen virkelig ønsker en løsning på det her, så kan vi nå frem til den. Men denne her måde at forhandle på synes jeg ærlig talt ikke statsministeren kan byde hverken Folketinget eller de partier, han har inviteret over til sig.

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen og derefter fru Pia Kjærsgaard, hr. Kim Behnke, hr. Arne Melchior og hr. Frank Aaen.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er tidligt på morgenen, og jeg tror, vi er mange, der er lidt overraskede over, at det har taget 3-4 timer at nå frem til en så banal konklusion, som vi var vidne til her for ikke så længe siden.

Og jeg synes også, den er overraskende, det må jeg sige – ikke mindst efter at have hørt talen fra hr. Uffe Ellemann-Jensen. For hvad var det, man hørte fra hr. Uffe Ellemann-Jensen? Det var jo en arrogant holdning i forhold til regeringens bestræbelser. En mand, der virkelig er kommet op på stolen igen på baggrund af det, der er sket her sidst på aftenen og først på morgenen.

Jeg synes, det, regeringen og statsministeren her lægger op til, er meget uklogt. Det er uklogt – sådan som jeg vurderer det – at lægge op til ensidige forhandlinger med de borgerlige partier, at gøre knæfald for krav fra de borgerlige. De borgerlige har kørt regeringen rundt i manegen, siden mødet her i Folketingssalen blev afbrudt; det er realiteten i det her.

Det overrasker mig meget, ikke mindst – vil jeg gerne sige til statsministeren – fordi der hele tiden har været reelle muligheder for forhandlinger med venstrefløj. Vi har gang på gang de sidste dage givet tilbud om en løsning af det økonomiske problem, vi vil have løst, men på en socialt ansvarlig måde, en måde, hvor det ikke er de dårligt stillede, der skal finansiere de velstillede skattelettelser. Hvad bliver resultatet? At man giver et udspil til de borgerlige om en løsning, der er, sådan som jeg ser det, endnu mere asocial end det, vi fik tilbudt i første omgang.

Statsminister, det her, det er utroligt uklogt. Det er utroligt uklogt, og jeg er stadig væk uforstående over for det; og jeg synes, at hr. Uffe Ellemann-Jensens tale før må give anledning til overvejelser om, hvad partiet Venstre, hvad V og K kan bruges til i denne her sammenhæng.

Formanden:

Vi troede, det var korte bemærkninger. Vi har noteret os, at der ønskes lidt længere indlæg, og derfor må det foregå i den normale partirækkefølge, og så må hr. Per Stig Møller ind nu. Undskyld!